

DZIERŻANIE (2) *sb n*

a jasne; teksty nie oznaczają é.

sg G dzierzaniã (1). ◊ A dzierzanie (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Posiadanie, także posiadłość (o majątkach, dobrach) (2) :

Zwrot: »z dzierzania być wybity« (1): Zoná też tego Widimontá Vlianá ze wízyftkiego dzierzánia Mężá swoiego byłá gwałtownie wybita ná despect Witołtowi. StryjKron 467.

Wyrażenie: praw. »podawanie w dzierzanie« (1): Podawánia żaden mieć niemoże w dzierzánie bes náłzego dozwolenia/ A ktoby ktore Beneficium wziął/ á mybyłmy nieprzyzwolili/ táki ma być wygnan z korony UstPraw Bv.

Cf DZIERŻAWA, DZIERŻEĆ, DZIERŻENIE

KN